

ET REJSEEVENTYR

af A.L. Arnesen.

(1837. Det kgl. Teater.)

Andantino non troppo.

J. H. Loreck.

I.

p e dolce

Edward.

1. Elsk - te Pi - ge,

Clara.

2. Ja din Pi - ge

jeg af din Læ - be Trøst vil sø - ge i al min Smer - te, in - gen
vil tro dig bli - ve, kun dit Bil - led bor i mit Hjer - te, vil end

Kun - mer mit Haab skal dræ - be, naar du e - vig er mig tro.
Skjæb - nen dig fra mig ri - ve, du dog e - vig dér skal bo.

mf In - gen Kummer mit Haab skal dræ - be, naar du e - vig
Begge. In - gen Kummer mit Haab skal dræ - be, naar du e - vig

er mig tro.
er mig

tro.

p

Tempo di Galop.

II. *ff*

Graumann. 1. Nær saa god! den-ne Vej, *K.* Na, der har vi
Kammerraaden. 2. Nu, min Ven, maa jeg Dem en Forfriskning

Man - den *Julius.* O jeg ber, tu - sind Tak! (afs.) er han fra For - stan - den? *Kam.* Ah min Ven!
 by - de! *Julius.* Nej, jeg ber, el - lers Tak! Jeg kan In - tet ny - de. *Kam.* De har kjørt,

Jul. (afs.)
 er De der? Hvad mon det be ty - der? *Kam.* Undskyld at jeg Dem her først Vel - kommen
 det jeg véd, næs - ten ty - ve Mi - le. *Jul.* Jeg har havt Lej - lig - hed un - der - vejs at

by - der! *Jul.* Ih be - va - res, De maa ej ge - ne - re Dem! (afs.) Jeg vil dø, hvis en Sta - vel - se
 hvi - le. *Kam.* Man med Pos - ten ej har Tid at hvi - le sig. *Jul.* De - res Kusk var saa god paa den

Kam. (afs.)
 fat - te jeg kan. Det er en vak - ker Mand! (højt.) Maa jeg her min Dat - ter præsen te - re
 sid - ste Mils Vej i en Grøft at væl - te mig. *Clara.* Ih, men Gud be - va - res vel, hvad si - ger

Lise(afs.)

Den(afs.) Det er godt, han er smuk, saa be - tænker hun sig. Han skot - ter hen til mig. *Jul.* Frø - ken,
De? *Jul.* Her - re Gud, bryd Dem ej om en slig Ba - ga - tel. *R.* Men kjæ - re Ven for - tæl! *Jul.* Han var

jeg fuld, pri - ser mig lyk - ke - lig, at min Vej her - hen før - te mig!
og den Klods Vogn og os smed om - kuld ned i sor - ten Muld!

Ram. Naa! Saa svar, staa dog ej som en Nar! *Clara.* Nej, o nej
Ram. Men min Gud slap De da godt der - fra? u - den Knæk?

skaan mig kjæ - re Far. (afs.) Kun for - gæ - ves de mig pla - ger. Jeg til Mandham al - drig ta - ger
Jul. Jo, jeg slap med Skræk! *Jul.* Ja det kan man kal - de Lykke, at jeg slap med he - le Lemmer
de Andre.

1. selv hans Yd - re mig mis - ha - ger, Skyld - den er ej min.
den - ne Tour jeg vist ej glem - mer i mit he - le
De mer i De - res
2. Liv. *f*
Liv.

Andantino.

Mozart. („Liebes Mädchen!“)

III. *f* *Kam.* 1. Kjære Børn! spa-se-rer nu un-der Bø-gens Gre-ne. *Cla.* Fa-der, men be-tænker Du?
Jul. 2. Frøken, jeg var glad, at vi skul-de van-dre tven-de; men i A-mors Kompagni,

Skal vi gaa a-le-ne? *Kam.* Lad Gud A-mor le-de Jer, snart I ham vil fin-de.
 gaar jeg hel-ler tren-de. *Cla.* Lundens Gang er smal og krum, Plad-sen knap der in-de.

Cla. Han en daar-lig Le-der er, thi han gaar i-blin-de.
Jul. O, hvor der er Hjer-te-rum A-mor Plads kan fin-de. *3. Cam.* For min Sjæl hans Bil-led staar,
Jul. Hvis jeg hen-des Blik for-staar,

3. Kam. Nu jeg tæn-ker Pla-nen lyk-kes,

som jeg gav mit Hjer-te; selv naar Hjertet ban-ge slaar, Fryd er i dets Smer-te.
 ban-ker hen-des Hjer-te; men, naar Hjertet ban-ge slaar, Fryd er i dets Smer-te.

hun nok mer ej kla-ger, naar hun med Bru-de-kran-sen fest-lig smykkes og hun ham be-ha-ger.

Jeg i Lundens stil-le Ly, of-rer ham min Tan-ke, naar til Hvi-le
 Hun i Lundens stil-le Ly, rø-ber mig sin Tan-ke, El-skovs Gud vil

Hun den An-den nok vil glemme, naar fra ham hun fjer-net er, hun da For-nuftens Stemme ly-de vil og

Al - le ty, kjær - ligt der vi van - ke.
til os ty, kjær - ligt med os van - ke. *p*

vist ham glemme. Denne Fyr sig ej la'r skræmme hvis jeg ikke fej-ler her.

IV. *mf* **Allegretto vivace.** *f* *p* *1. I* *Julius.* *Fransk Melodi.*

Dag vil jeg hvi - le i
Dag for en An - den jeg

Glæ - der - nes Havn; i Dag vil jeg i - le til Kjær - lig - heds Fav - n; i
ny - der Kre - dit! Hvis Nav - net gjør Man - den, er Nav - net jo mit; i

Dag vil jeg syn - ge om Bac - chant in - ders Flok, og Ran - ker - ne slyn - ge
Dag vil jeg spø - gemed Kjær - lig - heds Gud, og dri - stig for - sø - ge

p *ritenuto* *p*

om Tinding og Lok. I Mor - gen jeg kla - ger og syn - ger Ko - ral; *mf* naar
at trodse hans Bud! I Mor - gen jeg suk - ker og fa - ster og be'r, paa

Tempo I.

On - kel mig pla - ger med Dyd og Mo - ral; men først vil jeg
Ver - den jeg puk - ker, dens Daar - skab jeg ser, men først vil jeg

hvi - le i Glæ - der - nes Havn, og ly - stig hen i - le til
fry - de ved Ver - den min Sjæl, dens Daar - ska - ber ny - de til

Kjær - lig - heds Favn. 1-2. La la la la la la! La la la la la
Trods for mig selv.

la! La la la la la la! La la la la la la la la! La la la la la! *f*

mf 2. I *ff*

Allegro vivo.

p

V.

Julius. 1. Hvad jegfor - drer er kun
mundt - ligt Bud migrin - ge,
van - dre,kun et Ven - skabs -
til den elsk - tebaand, for det
Ven. *Clara.* Jeg erOf - fer; jeg maa
ban - ge De - tilbrin - ge ved at
An - dre skal for -af - slaa De - res
tæl - le det i -Haand.
gjen.*Cl.* De et
Jul. De minOf - fer det - te
Til - lid da for -kal - der, og det
ag - ter? *Cl.* Som mindog saa let Dem
Ven jeg Dem be -ful - der.
trag - ter*Jul.* De - res
Jul. Ja kunVen - skab e - ne
det Dem frel - sedet,
kan,gjør mig
el - lershvert et Of - fer
blir jeg De - res

1.

let. *Jul. 2.* Lad med

2.

Mand.

Allegro.

VI. *f* *p*

Julius. 1. Sø - de Li - se! Jeg til - be - der dig! *Lise*. Ha - ha - ha, ha - ha - ha - ha! Alt - for - megen
Bøn da ik - ke rø - re dig? *Lise*. Nej, nej, nej, nej, nej, nej! In - tet kan mig

Æ - re. *Jul*. Jeg som Viv til Alt - ret le - der dig *Lise*. Ha - ha - ha, ha - ha - ha - ha! Lad det bel - ler
rø - re. *Jul*. Nu vel an! med Magt jeg ta - ger dig! *Grau*. Ej, ej, ej, ej, ej, ej! Hvad faar jeg at

væ - re. *Jul*. Tænk den Frem - tid jeg be - re - der dig! *Li*. De - res Løf - ter ej for -
hø - re? *Lise*. Gud, hvad ser jeg vor For - val - ter der? *Jul*. Han just kom - mer ret be -

le - der mig. *Jul*. Tror du jeg be - dra - ger? *Lise*. Hvis jeg Fejl ej
lej - ligt her. Mød mig saa i Lun - den ef - ter Mid - nats -

ta - ger, hol - der de mig kun for Nar!
stun - den! *Graum*. Holdt, min Her - re, det er nok!

1. *Jul*. 2. Kan min
f

Allegretto vivo.

mf Hr. Schmidt, Hr. Schmidt.

VII.

p cre - scen - do *f* Bønderpiger. 1. Hr. Smith! Hr. Smith! Hr. Smith! Hr.

Smith! Til Dan - sen man nu sam - ler sig! Hr. Smith! Hr. Smith! De
 Smith! Husk paa hvad de har lo - vet mig. *To* Hr. Smith! Hr. Smith! De
 Smith! Saa kom, vi os nu skynde maa! *Andre* Hr. Smith! Hr. Smith! Alt

vil - de dan - se først med mig. Nej De skal fø - re op med mig. *J.* Ja - vist, jeg fø - rer
 ved jeg er for lo - vet ej. *To* Jeg med min Kjaerest bry - de kan *To* Husk paa de væ - re
 Val - sen de be - gyn - de paa. *Andre* Vi skal jo væ - re før - ste Par! *J.* Gid de paa Bloksbjerg

op med dig. *B.* Nej mig det var til før - ste Par. *J.* Ja rig - tig, ja saa kommer da. *B.* Nej
 vil min Mand. *J.* Stol kun paa mig. *Alle* Jeg Fru - e bli'r! *J.* Jeg sving - ter ej. *Alle* Til mig han fri'r! De
 Al - le var! *Alle* Saa kom da, vi os skyn de maa, alt Val - sen de be - gyn - de paa. Ja

først med mig han dan - se skal! Jeg aab - ne skal det he - le Bal. *To Piger.* Hr.
 ærg - re sig! Jeg Fru - e bli'r, thi det er mig, han Haan - den gi'r! *Alle.* Hr.
 kom nu, vi os skyn - de maa, alt Val - sen de be - gynde paa!

1. 2. 3.

Allegretto.

Weyse. (Et Eventyr i Rosenborg Have.)

VIII.

p

Julius. 1. Jeg ved min Gal - skab Dem hartvun - get til selv at føl - ge For -
Kammerr. 2. Nu vel! De ser jeg er alt i Lat - ter, jeg Haan - den rækker Dem
fp Edvard. 3. Min Ven! For Alt, hvad jeg nu Demskyl - der, jeg er og bli - ver i
Jul. til Publ. 4. Med Al - le her er jeg nu for - so - net, som Ven be - trag - tes jeg

nuf - tens Bud; en Dat - ters Lyk - ke jeg har be - grun - det ved
 un - ge Mand, dog ej jeg bér at De kom - mer at - ter, jeg
 e - vig Gjæld. *Jul.* Min go - de Ven, det Prin - cip jeg hyl - der, jeg
 af En - hver. Mit Pus har Skjæb - nen med Lyk - ke kro - net, med

Dem at nar - re til det - te Brud. Nu skal De først se lidt
 bér Dem bli - ve her straks paa Stand. *Jul.* Jeg tak - ker me - get, det
 har per - son - lig det sam - me Held. *Clara.* Men tror De og De Dem
 Bi - fald løn - ner mig Al - le her. Dog Skin - net ik - kun be -

surt en Stund, og saa skal De le ret af Hjer - tens Grund, be -
 kan jeg ej! I Mor - gen rej - ser jeg alt min Vej. *Kam.* Hvor -
 trøs - te kan, at ej De bli - ver min Æg - te - mand. *Jul.* Jeg
 dra ger mig i Fald paa Rej - sen, som nær - mer sig, jeg

le os beg-ge, mig Haan - den ræk-ke, og be' mig kom-me her
 for, min Her-re? *Jul.* Jeg maa des-vær-re, min On - kel ven-ter mig
 tror det næ-sten, end-skjøndt for-re-sten mit Tab vist al-drig er -
 ej til-li-ge mig selv tør si-ge, at De-res Bi-fald led -

snart i-gjen. Ja De bør beg-ge hin an - den ræk-ke til
 med Mo-ral. *Alle.* Den un - ge Her-re, han maa des-vær-re, hans
 stat-tes kan. Han tror det næ-sten end skjøndt for-re-sten hans
 sa-ger mig. Ja gid til-li-ge, han tur - de si-ge, at

Slut - ning Haan-den som ær - lig Ven! *p*
 On - kel ven-ter ham med Mo-ral.
 Tab vist al-drig er - stat-tes kan.
 De-res Bi-fald led sa-ger ham!

ff